DN. ANDREÆ KNICHEN IN FREC-LEBEN OPERA:

QVIBVS CAPVT SEXTVM DE IVRE territorii, Encyclopædia iuris Brunouici ciuitatem B R V N O W I G A M *concernentis nec non tertia pars de Veſtiturarum Pactionibus acceſſere.*

Repexa aucta correcta.

INDICE RERVM AD CALCEM ADIECTO.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA - SALAMANCA

H A N O V I Æ,
Typis Wechelianis apud hæredes Iohan. Aubrii.

M. DC. XIII.

SERIES TRACTATVVM.

De iure territorii.

Encyclopædia Brunouici imperii & iuriſdictionis in ciuitatem Brunouicam.

De Saxonico non prouocandi iure.

De veſtiturarum pactionibus.

AVCTORIS

AD CANDIDI SINCERIQVE affectus lectorem præfamen.

QVandoquidem comparatum vt publici iuris effectum iacta ſemel alea priuatum ire nequeat, lucubrationes noſtras ſubciſiua cura nobis tantum relicta, quod necdum à negociis & aulis feriatus inſtar vrſini partus lambendo fouendo formando & caſtigando ad calculum vocaui & ad limam lineamq; redegi, alluuio etenim iuriſdictionem latenti incremento adiicit, haud ſecus laboris quidquid hinc impenditur quotidiano & crebro vſu accreſcit vt in tam nobili argumento ſæpicule figendum & refigendum ſit augmentum, namque ſecundum Ariſtotelem 1. Rhet. τὸ χαλεπώτερον καὶ τὸ σπανιώτερον μεῖζον *quo quid inuentu difficilius & rariuſculum, hoc præſtantius & excellentius*, illud non diffiteor, in hoc adhortamina & incitamenta prolectando poſteritati me ſuppetiiſſe & præminiſtraſſe ſufficit, cum ſit arduum & oppido difficile vel modicæ paucorum expectationi ſatis-

ANDREÆ KNICHEN, I.C. DE SVBLIMI ET REGIO TERRITORII IVRE,

CAPVT I.

Svmmaria.

1 IVRA territorii maieſtatem Imperatoris & Imperii Romani euincunt.
2 Quo maioribus quis præeſt, eo maior & potentior cenſetur.
3 Eoque nobilior, quo nobilius habet ſubiectum.
4 Præeminentia dignitatis ex ſubditorum dignitate noſcitur.
5 Inde augetur maieſtas Imperatoris, magiſque timendus efficitur.
6 Conſtat igitur qua intentione iura territorialia Principibus concedantur.
7 Carolus M. antiquo Romanorum more ditiones ſubactas redegit in prouincias.
8 Saxonia in octo Epiſcopatus diuiſa.
9 Id vno die factum auctoritas Dinnaria.
10 Prouinciarum diſtributio non profanam, ſed fidei propagationem concernebat.
11 Prouincia aliquando dicitur diœceſis, epiſcopatus in ea contenti quandoq; parochiæ.
12 In Gallus Carolus M. Eccleſiaſticis adiunxit comites & magiſtratus iuſtitiam facientes.
13 Ludouicus Pius epiſcopis comites aſſociauit.
14 In Saxonia adminiſtratio Francica non inuecta.
15 Ludouicus Pius epiſcopos conſtituit principes imperii.
16 Communicatio iuriſdictionis profanæ cœpit ſub Ottone I.
17 Qui eam fratri Brunoni conceſſit.
18 Is potentia auctus & archiducem vel magnum ducem appellauit.
20 Carolus IV. Abbates opulentiores titulo Principum decorauit.
21 Cum primis cathedræ Imperialis Abbates conſtituit.
22 Nobilitas apud Saxones ante Carolum M.
23 Bello imminente Saxones elegerunt Regem ſeu Ducem.
24 Bedam & Vuitikindum conſilia: Reim Reinerccius.
25 Sarrapæ quo in loco conſilium egerint generale.
26 Suffridus Petrus notatur.
27 Toparchis veluti in Ariſtocratico ſtatu dominandi & diiudicandi poteſtas conceſſa.
28 Falſum igitur Saxones qua quis ſolebat lege viuiſſe, vti exiſtimat Nithardus.
29 Saxones in triplici differentia.
30 Adeling vnde.
31 Vſurpatur in malam partem.
32 Adelingus ab Adelo deducit Suffrid Petrus.
33 Comites & duces citeriore æuo iuſtinuiſſent prouinciarum adminiſtrationem & procurationem.
34 Et quidem duodecim.
35 Ducatus Dentelen cum duodecim comitatibus donatus Griphoni.
36 Comites per iuſta per aſpera ad nutum Ducis ſemper ſequi, vel præcurrere cogebantur.
37 Numerus fuit incertus, ſeu accipiatur quoad Comites ſectantes Ducem, ſeu quoad Ducatum.
38 Vt Rex ſub ſe habere debet duodecim duces.
39 Ita dux decem comites vel marchiones & hi rurſus decem Barones & Baro decem feudatarios.
40 Comites tam in orientali, quam occidentali imperio Ducibus præponebantur.
41 Comes quandoque Præſidis munere fungebatur.
42 Comes Argentoratenſis agnouit Ducem Moguntiacenſem.
43 Imperatores olim dignitatum nomina modo tollebant, modo deprimebant.
44 Verba rerum picturæ & teſſeræ.
45 Comites quoq; præficiebantur ciuitatibus & minori territorio.
46 Vnde comitatus denotat iudicandi prouinciam.
47 Vt & Palatinica & iudiciaria dignitas comitum nomine inſignita fuit.
48 Dignatio comitatus ante Iuſtiniani ſeculum vix reperitur.
49 Duces Longobardorum qui.
50 Longinus in Italiam inuexit nouam adminiſtrationem.
51 In cuius gubernationem initia regni Longobardici inciderunt.
52 Quorum gubernatio poſt Narſetem annos centum & ſexaginta perdurauit.
53 Catapani in orientali, vicarii in occidente præfecti.
54 Latini totū quod vnius vicarii iuriſdictioni ſubiacet nomine exprimunt.
55 Duces perpetui.
56 Patritiatus dignitas in Galliis recepta.
57 Ducale faſtigium adminiſtratorio nomine quib. perpetuo collatum.
58 Ducum & comitum functio fuit motoria.
59 Nomen illud commune & togatæ & ſagatæ militiæ.
60 Dignatio præfecturarum vicaria duos ſignificatus refert, hereditario quandoq; conceſſa. 62
61 Comitatus ducatus vel patriciatus acto commiſſa.
63 Geldriæ præfectus hereditarius.
64 Otto Naſſouenſis primus Geldriæ comes.
65 Præfecturarum conceſſio tandem conceſſit in ἀυτοκρατορίαν.
66 Titulo non tam pro non mancipii quam feudatio.
67 Vtrobiq; ſupremo faſtigio illibato.
68 A Carolo M. Vuitikindus Ducis Saxoniæ præeminentia fuit inſignitus.
69 Variéque vocitatur
70 Princeps imperii effectus.

ANDREÆ KNICHEN INFRECLEBEN IC.

ENCYCLOPÆDIA

BRVNOVICI IMPERII ET IVRISDICTIOnis, nec non genitalis hæreditariæ atque omniiugæ ſubiectionis

CIVITATIS BRVNOWIGÆ.

ALTERA CVRA INNOVATA aucta correcta.

Dn.
ANDREÆ KNICHEN IN FRECLEBEN
DE SAXONICO NON PROVOCANDI IVRE ET PRIVILEGIO.

COMMENTATIO SECVNDIS CVris innouata & locupletata.

N

Dn.

ANDREÆ KNICHEN IN FRECLEBEN

DE VESTITVRARVM Pactionibus

PARS PRIMA.

IN QVA FEVDI EX PACTO ET PROVIDENtia nec non hereditarii ÆNIGMATA nouo & practico Marte diſpunguntur.

TERTIVM EDITA LOCVPLETAta correcta.